

sæt i en central organisation, som Kommuner-nes Landsforening har, men i virkeligheden har sit udgangspunkt i, at der er så mange kommuner, som har eftersøgt en ny mulighed – netop en ny mulighed – til mange af den generation, som mange af os herinde i øvrigt tilhører, der gerne vil bo anderledes i deres tredje alder, gerne vil flytte fra deres parcelhus, gerne vil flytte ind i en andelsbolig, men som jo har fine muligheder for selv at betale for foretagendet og ikke nødvendigvis behøver at stille op til en offentlig støtte.

Så det er sådan set tankegangen og ideologi- en bag det her forslag, hvad enten nu KL kan lide det eller ej. Men netop derfor er jeg yderligere glad for, at et bredt flertal i Folketinget har set, at det var det, der var ideen i det her.

Der blev så ikke direkte spurgt, men alligevel antydte, om der var et behov for, om vi så skulle have en kvote, eller vi ikke skulle have en kvote. Jeg vil godt på regeringens vegne sige, at vi faktisk er optaget af stadig væk at have en kvote til de støttede andelsboliger. Vi mener, det er en vigtig del af den vifte af boligmuligheder, som kommunerne skal handle ud fra, at der både er den almene boliglovgivning, at der er bofællesskaber, og at der er andelsboliger, både støttede og ustøttede. Så jeg ville være meget ked af, hvis De Konservatives ønske om, at vi skal fjerne de 750, der er i kvoten til det støttede andelsbyggeri, blev gjort til en betingelse for at støtte det her forslag. Men det kan jo komme an på en drøftelse i Boligudvalget og en efterfølgende forhandling.

Det andet forslag, der ligger i det, er så ungdomsboligerne. Det er nu i virkeligheden tredje eller fjerde gang, vi har det her spørgsmål til diskussion. Dybest set skal det her tilskud jo falde væk til næste år, helt væk.

Det, der ligger i det her forslag, er, at der er en aftrapning over en 8-årig periode. Når jeg siger det, så er det, fordi man jo ikke i dette øjeblik skal gå ud og sige til de studerende: Jamen slutlejen bliver x antal kroner mere om 8 år. Det forholder sig jo ikke til den økonomiske formåen, de har i år. Så de der modeller for skræmmebilledet vil jeg godt advare imod.

Altså realiteten i denne her aftrapningsordning er, at det er over en 8-årig periode, og resultatet ved fuldt gennemslag over de 8 år vil betyde, at ca. halvdelen af boligerne, altså godt og vel 8.000, får en huslejestigning på mindre end 100 kr. Hver tredje bolig, altså godt 5.700, vil få en lejestigning mellem 100 og 200 kr. om 8

år, altså i år 2008, og da er der jo også sket noget på SU-området.

Så er det rigtigt, og det er vi også fuldt opmærksomme på, at der er en lille gruppe af ungdomsboliger og kollegier, der får en større husleje. Det er vi opmærksomme på, det vil vi gerne se på, det vil vi gerne drøfte med Folketingets partier. I forslaget lægges der op til, at jeg efter indstilling fra den tilsynsførende kommune kan forlænge den ordning, der knytter sig til tilbagebetalingen.

Så vi er fuldt opmærksomme på, at der kan være en lille gruppe af ungdomsboliger her, som umiddelbart vil få en for stor huslejestigning, og det har vi så i øvrigt meget forståelse for. Vi har megen vilje til at gå ind og se på, om man på en eller anden måde så kan strække den yderligere ud over de 8 år, og jeg håber selvfølgelig også meget, at de partier, som nu har støttet det umiddelbart, hvad jeg selvfølgelig takker for, vil have en forståelse for, at der kan være nogle hjørner, som vi lige skal have kigget ekstra på.

Men jeg vil nu godt sige sluttelig om det, at hvis vi ser frem til år 2008, så vil 93 pct. af samtlige ungdomsboliger have en husleje på under 2.500 kr., 86 pct. af samtlige ungdomsboliger vil have en husleje på under 2.000 kr., og omkring 3/4 – altså godt 75 pct., tre ud af fire – vil have en husleje på under 1.500 kr. om måneden.

Så med det her håber jeg i hvert fald at have fået illustreret, at vi ikke er på togt efter de unges sparsomme økonomi. Og jeg synes også, at når vi taler om SU, som selvfølgelig er en relativt beskedent overførselsindkomst, så er der vist ikke andre lande i Europa, der har en SU, der er på niveau med det, vi har i Danmark. Dertil kommer jo også, at SU jo er beregnet til at være det grundlæggende forsørgelsesgrundlag, altså basisgrundlaget. Men der er jo altså også både en lyst til hos de unge og en forventning fra lovgiverne om, at de unge jo fra tid til anden også tjener lidt ved siden af.

Så helt så dårlig en gruppe, som nogle partier ynder at fremstille de unge, synes jeg nu ikke, den er. Men nogle af dem har et kolossalt stort problem – det var det, CD tog fat i – nemlig mangelen på ungdomsboliger. Og vi prøver os jo på alle måder, både de mulige og næsten også de umulige, frem med, hvordan man i højere grad kan få kommunerne til både at bygge nogle flere ungdomsboliger og også tænke lidt kreativt på det her område.